

Algemene beschouwingen SP

6/11/2014

Toen het raadsprogramma werd vastgesteld, vergeleek ik het met het eerste album in een strip-reeks. Natuurlijk vond ik het stripboek spannender, maar bij een eerste editie heb je soms wat ruimte nodig om het verhaal in de startblokken te krijgen. Nu zijn we weer een paar maanden verder en ligt de begroting voor. Het tweede album in de reeks, als het ware. Het verhaal zal zich nu enigszins moeten hebben ontwikkeld en verdiept. Helaas lijkt het tegendeel waar: de voorliggende begroting is een aaneenrijging van 'flash backs' en 'set up'. Het echte verhaal, het beleid voor het komende jaar, staat er niet in. Er worden enkel een aantal reeds genomen raadsbesluiten genoemd, en een aantal data genoemd wanneer de raad besluit over nieuw beleid.

Je zou de begroting luchtig kunnen noemen. Of beleidsarm. Of desnoods open. Maar het college zal nu toch snel haar verhaal moeten brengen, anders haken de lezers af...

Er moet gezegd worden dat de personages in dit verhaal duidelijk optimistisch van aard zijn. Zo verwacht het college dat de jaarlijkse reservering voor de sociale werkvoorziening van een half miljoen dit jaar niet nodig zal zijn. Dit, terwijl er – vooral dankzij het kabinet – moeilijke tijden aankomen voor IW4. En juist in het jaar dat de grote overgang plaatsvindt, een jaar van onzekerheid bij uitstek, denkt het college: IW4 redt het wel. Laten we deze reserve maar eens gebruiken voor ons eigen begrotingsgaatje. En de uitleg is summier. Hier vragen wij het college echt om dit beter te beargumenteren.

Dat ook in het licht van de reactie van de rekenkamercommissie, die aangeeft dat indicatoren waarop we het beleid kunnen toetsen, ontbreken. Met name in het

sociale domein. Dat roept een vraag op: als het college niet kan aangeven wat het wil met IW4, hoe weet het dan op voorhand die reservering niet nodig te hebben? En blijkt die achteraf wel nodig te zijn, wat dan?

Overigens zien we graag op korte termijn een lijstje met de indicatoren voor de doelstellingen van het beleid. Wil het college dit toezeggen?

De optimistische aard van het college blijkt ook uit de goede hoop die ze hebben met de Social Return of Investment. Er wordt gestreefd naar 35 werkervaringsplaatsen en een resultaat in 2018 van bijna vijf en een halve ton. Nu is de SP ook behoorlijk optimistisch aangelegd, maar in dit geval zijn we iets meer gereserveerd. Een werkervaringsplaats is nog geen baan. Daarbij blijkt uit een recente uitzending van de Altijd Wat Monitor dat Social Returns in veel gevallen uitdraaien op draaideurwerkloosheid. Een arbeidsplaats kan maar één keer gevuld worden, en dus bestaat het risico dat voor iedereen die uit de bak van de bijstand verdwijnt in dit kader, een nieuwe de bijstandsbak ingaat. Wat de SP betreft is dat een onwenselijke situatie; wij vernemen dan ook graag wat het college gaat doen om van de Social Return geen werkloosheidsscarrousel te maken.

Dat brengt ons bij de Armoedeval. Wat de SP betreft voorkom je die niet door regelingen voor de meest behoeftigden uit te kleden, maar door ruimhartiger te zijn naar de groep er net boven. De werkende armen. Wij zijn van mening dat wek moet lonen, en dus moet niet iedere extra verdiende cent linea recta worden ingeleverd. Bij de invulling van het minimabeleid zullen we hier zeker aandacht voor blijven vragen.

Wat het overige van de participatiewet betreft. De gemeente gaat één en ander zelf doen, in plaats van het inhuren van reïntegratiebureaus. De vraag is, en dat bedoel ik ook als vraag, of het werkt. Dit gaan we zien in 2015. Voor de SP is belangrijk dat er

maatwerk geleverd wordt, en dat de geboden activiteiten relevant zijn voor de reïntegrant.

Tevens maken wij ons zorgen over het vervallen van het recht op de lichtere huishoudelijke hulp in de WMO, HO1, dat voortaan een zogenaamde “algemene voorziening” wordt. Hierbij vervalt ook de signaleringsfunctie die de hulpverlener in deze altijd heeft gehad. Wat de SP betreft een kwalijke zaak, omdat een zeker risico hieraan inherent is. Kleine hulpvragen worden groter voordat ze bij de gemeente en zorgverleners in beeld komen. Terwijl we juist willen voorkomen dat er grote hulp- en zorgvragen ontstaan. De metaforische brand blussen op het moment dat een enkel kommetje water hiervoor nog volstaat.

De communicatie binnen het sociale domein heeft ook onze bijzondere aandacht. Nog los van wat je vindt van alle veranderingen die eraan komen; het is van essentieel belang dat iedereen die het aangaat begrijpen wat er gaat gebeuren. Als iets een “algemene voorziening” wordt, moet je begrijpen dat je het dus niet meer automatisch krijgt. Dat is niet altijd het geval. Op dit punt hebben we een motie voorbereid.

Dan de kwaliteit van de openbare ruimte. Hier is het college minder optimistisch, omdat het waarschuwt dat de kwaliteit onder het gewenste kwaliteitsniveau zakt. Opmerkelijk, aangezien de jaarrekening van het afgelopen jaar ons vertelde dat er 1,8 miljoen euro over was op het onderhoud openbare ruimte. Als je het geld er niet voor besteed, is het niet verwonderlijk dat je het kwaliteitsniveau niet haalt.

Tot slot het stopzetten van de stortingen in het potje voor startersleningen. Logisch, aangezien het hier een revolving fund betreft. De SP vraagt zich echter wel af of er al voldoende geld binnenkomt uit de aflossingen om het budget aan te vullen. De

woningmarkt moet nu gestimuleerd worden, dus is het erg jammer als er geen startersleningen meer kunnen worden verstrekt.

Dit brengt mij tot het eind van mijn algemene beschouwingen. De tijd die voor ons ligt is onzeker. Welk verhaal schrijven wij in deze roerige tijden? Het verhaal van de SP is er een van menselijke waardigheid, gelijkwaardigheid en solidariteit. Ik ben erg benieuwd naar dat van het college.

Dank u wel.